

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE KRALJEVINE NORVEŠKE O PREDAJI I PRIHVATU OSOBA KOJIH JE ULAZAK I/ILI BORAVAK NEZAKONIT

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit sadržana je u članku 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske (“Narodne novine”, broj 41/01. – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit rezultat je zajedničke želje za uređenjem pitanja predaje i prihvata vlastitih državljana, kao i državljana trećih država koji protuzakonito ulaze ili borave na državnom području druge ugovorne stranke, sukladno međunarodnoj praksi na ovom području, kao i prihvaćenim međunarodnim obvezama kao dijelom svekolikih nastojanja prema europskoj suradnji.

U području odnosa Republike Hrvatske s Kraljevinom Norveškom ovaj Ugovor predstavlja element daljnjeg unapređenja i produbljivanja međusobne suradnje.

Potpisivanjem ovoga Ugovora Republika Hrvatska i Kraljevina Norveška žele na prikladan način urediti pitanja prihvata i preuzimanja vlastitih državljana kao i državljana trećih država koji protuzakonito ulaze ili borave na državnom području druge ugovorne stranke.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI OVIM ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske (“Narodne novine”, broj 41/01.) postale dio unutarnjeg pravnog poretka.

Ugovorom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit regulirana su pitanja neposredne suradnje u svezi prihvata vlastitih državljana te državljana trećih država koji ne ispunjavaju ili više ne ispunjavaju uvjete ulaska ili boravka, utvrđuju se elementi i uvjeti bitni za prihvati osoba te se određuje način međusobnog izvješćivanja.

IV. SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provođenjem ovoga Zakona ne nastaju posebne financijske obveze za koje bi trebalo osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora ("Narodne novine", broj 6/02. – pročišćeni tekst, broj 41/02., 91/03. i 58/04.) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, polazeći od zajedničke želje za produbljivanjem dvostranih odnosa i suradnje između Republike Hrvatske i Kraljevine Norveške u borbi protiv nezakonitih migracija, te olakšavanje postupaka prihvata i preuzimanja vlastitih državljana ili državljana trećih zemalja kojih je ulazak ili boravak na državnom području druge ugovorne stranke protuzakonit, cijeni se da postoji interes Republike Hrvatske za što skorije okončanje svih potrebnih postupaka za stupanje Ugovora na snagu, a time i stvaranje formalnih uvjeta za efikasnu primjenu svih mehanizama predviđenih Ugovorom u borbi protiv nezakonitih migracija u odnosima dviju država.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora (Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit), predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE KRALJEVINE NORVEŠKE O PREDAJI I PRIHVATU OSOBA KOJIH JE ULAZAK I/ILI BORAVAK NEZAKONIT

Na temelju članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", broj 28/96.), a polazeći od članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01. - pročišćeni tekst), predlaže se pokretanje postupka za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit, po hitnom postupku.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE KRALJEVINE NORVEŠKE O
PREDAJI I PRIHVATU OSOBA KOJIH JE ULAZAK I/ILI BORAVAK NEZAKONIT**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit, potpisan u Zagrebu, dana 24. siječnja 2005. godine, u izvorniku na hrvatskom, norveškom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovog Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

U G O V O R

**IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE KRALJEVINE NORVEŠKE
O PREDAJI I PRIHVATU OSOBA KOJIH JE ULAZAK I/ILI BORAVAK
NEZAKONIT**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Kraljevine Norveške, (u daljnjem tekstu: «ugovorne stranke»),

želeći razvijati suradnju između dviju ugovornih stranaka kako bi se osigurala bolja primjena odredbi nacionalnog zakonodavstva o kretanju osoba, uz poštivanje prava i jamstava koja predviđaju zakoni i propisi ugovornih stranaka,

svjesne potrebe za borbom protiv nezakonitih migracija i u želji da se olakša predaja i prihvati osoba kojih je ulazak ili boravak nezakonit na temelju uzajamnosti,

uzimajući u obzir međunarodne ugovore i konvencije prema kojima su države obvezne,

sporazumjele su se kako slijedi:

**Članak 1.
ZNAČENJE IZRAZA**

U smislu ovog Ugovora, niže navedeni izrazi imaju sljedeća značenja:

- a) «državljanin treće države» označava osobu koja nema državljanstvo niti jedne od ugovornih stranaka. Ovo uključuje osobe bez državljanstva;
- b) «viza» znači valjanu dozvolu koju izdaju nadležna tijela ugovorne stranke, kojom se dopušta ulazak i boravak na državnom području dotične države, na određeni vremenski period sukladno važećem zakonodavstvu te države;
- c) «dozvola boravka» znači važeću dozvolu koju izdaju nadležna tijela jedne od ugovornih stranaka kojom se osobi dopušta višekratni ulazak i boravak na državnom području te ugovorne stranke. Dozvola boravka ne podrazumijeva vizu i ne može se poistovjetiti sa zakonitim boravkom koji se odobrava tražitelju azila dok čeka rješenje zahtjeva za azil na državnom području ugovorne stranke ili tijekom postupka udaljenja.

**Članak 2.
UTVRĐIVANJE DRŽAVLJANSTVA**

1. Državljanstvo osobe koja se prihvaća utvrdit će se na temelju slijedećih važećih javnih isprava:
 - a) Za Republiku Hrvatsku:
 - domovnice uz ispravu kojom se utvrđuje identitet (npr. osobna iskaznica);
 - osobne iskaznice;
 - putne isprave izdane od nadležnog tijela (putovnica, zajednička putovnica,

- diplomatska putovnica, službena putovnica, putni list);
- vojne knjižice;
- važeće brodarske knjižice.

b) Za Kraljevinu Norvešku:

- potvrde o državljanstvu;
- bilo koje vrste putovnice (nacionalna putovnica, zajednička putovnica, diplomatska putovnica, službena putovnica i privremena putovnica);
- službene isprave kojom se utvrđuje državljanstvo dotične osobe;
- brodarske knjižice i službene iskaznice voditelja plovila;
- jasne informacije nadležnih tijela.

2. Državljanstvo se može pretpostaviti na temelju:

a) Za Republiku Hrvatsku:

- isprava navedenih u stavku 1. ovoga članka kojima je rok važenja istekao, a koje su izdala nadležna državna tijela nakon 8.listopada 1991.;
- isprava u kojoj je iskazan identitet dotične osobe (npr. vozačka dozvola), a koje su izdala nadležna državna tijela ugovorne stranke od koje se zahtjeva prihvrat nakon 8.listopada 1991., ;
- preslike isprava navedenih u stavku 1. izdanih nakon 8.listopada 1991. i ovjerenih od strane ugovorne stranke od koje se zahtijeva prihvrat;
- iskaza dotične osobe sadržanog u zapisniku upravnih ili sudskih tijela ugovorne stranke koja zahtijeva prihvrat, uz službenu provjeru navoda od strane ugovorne stranke od koje se zahtijeva prihvrat;
- zapisnički zabilježenih iskaza vjerodostojnih svjedoka uz službenu provjeru navoda od strane ugovorne stranke od koje se zahtijeva prihvrat;

b) Za Kraljevinu Norvešku:

- isprava navedenih u stavku 1. kojima je rok važenja istekao;
- ovjerenih preslika bilo koje od isprava navedenih u stavku 1.;
- vozačkih dozvola;
- vojnih knjižica i vojnih osobnih iskaznica;
- rodnih listova;
- ovjerenih preslika isprava navedenih u relevantnim alinejama;
- pisanih izjava svjedoka;
- pisanih izjava dotičnih osoba;
- jezik kojim govore dotične osobe samo ukoliko se koristi vezano uz bilo koji od sadržaja navedenih u relevantnim alinejama;
- bilo kojih drugih isprava koje mogu pomoći utvrditi državljanstvo dotične osobe.

3. Ukoliko se državljanstvo pretpostavlja, a isprave iz članka 2. stavka 2. ovoga Ugovora ne postoje ili su prijeporne, državljanstvo se, na zahtjev ugovorne stranke koja zahtjeva prihvrat, može utvrditi putem nadležnih diplomatskih misija ili konzularnih ureda ugovorne stranke od koje se zahtjeva prihvrat.

Članak 3.

PRIHVAT DRŽAVLJANA UGOVORNIH STRANAKA

1. Svaka ugovorna stranka će, na pisani zahtjev druge ugovorne stranke, prihvatiti na svoje državno područje, bez posebnih formalnosti, svaku osobu koja ne ispunjava ili više ne ispunjava uvjete ulaska ili boravka koji se primjenjuju na državnom području ugovorne stranke koja zahtijeva prihvata, ukoliko je utvrđeno ili se pretpostavlja da ta osoba ima državljanstvo ugovorne stranke od koje se zahtijeva prihvata.
2. Isto se odnosi na osobe koje su nakon ulaska na državno područje ugovorne stranke koja traži prihvata izgubile državljanstvo ugovorne stranke od koje se traži prihvata, a nije im zajamčeno državljanstvo od strane nadležnih tijela ugovornih stranaka.
3. Ugovorna stranka koja podnosi zahtjev će ponovno primiti te osobe pod istim uvjetima ukoliko se naknadnom provjerom dokaže da nisu ispunjavali uvjete iz stavaka 1. ili 2.
4. Po primitku zahtjeva ugovorne stranke koja podnosi zahtjev, ugovorna stranka kojoj je zahtjev upućen će, bez odgode, osobi koja se prihvaća sukladno odredbama iz stavka 1., izdati putne isprave koje su potrebne za njezin povratak.

Članak 4.

PRIHVAT DRŽAVLJANA TREĆIH DRŽAVA ILI OSOBA BEZ DRŽAVLJANSTVA

1. Svaka ugovorna stranka prihvatit će, na pisani zahtjev druge ugovorne stranke, bez formalnosti, državljanina treće države ili osobu bez državljanstva koji je stigao na državno područje ugovorne stranke koja podnosi zahtjev izravno sa državnog područja ugovorne stranke kojoj je zahtjev upućen, a koji ne ispunjava uvjete ulaska ili boravka koji se primjenjuju na državnom području ugovorne stranke koja zahtijeva prihvata.
2. Svaka ugovorna stranka će, na pisani zahtjev druge ugovorne stranke, prihvatiti bez formalnosti državljanina treće države ili osobu bez državljanstva, koji ne ispunjava ili više ne ispunjava uvjete ulaska ili boravka koji se primjenjuju na državnom području ugovorne stranke koja zahtijeva prihvata, ukoliko taj državljanin ima važeću vizu ili dozvolu boravka, koju je izdalo nadležno tijelo ugovorne stranke od koje se zahtijeva prihvata, dopuštajući toj osobi ulazak i boravak na državnom području te ugovorne stranke.

Članak 5.

IZUZEĆE OD OBVEZE PONOVOG PRIHVATA DRŽAVLJANA TREĆE DRŽAVE ILI OSOBA BEZ DRŽAVLJANSTVA

1. Obveza prihvata određena člankom 4. ovoga Ugovora ne postoji za državljane trećih država ili osobe bez državljanstva koji su nakon napuštanja državnog područja ugovorne stranke od koje se zahtijeva prihvata ili nakon ulaska na državno područje ugovorne stranke koja zahtijeva prihvata, dobili od te ugovorne stranke važeću vizu ili dozvolu boravka;
2. Ukoliko su obje ugovorne stranke izdale državljaninu treće države ili osobi bez državljanstva za kojeg je izdat zahtjev za prihvata, ulaznu vizu ili dozvolu boravka, ugovorna stranka čija valjanost ulazne vize ili dozvole boravka istječe kasnije, ponovno će prihvatiti državljanina treće države.

Članak 6. TRANZIT

1. Ugovorna stranka će, na pisani zahtjev druge ugovorne stranke dopustiti tranzit preko svog državnog područja državljanima trećih država ili osobama bez državljanstva koji se vraćaju s državnog područja ugovorne stranke koja zahtjeva tranzit. Ugovorna stranka koja podnosi zahtjev može zamoliti ugovornu stranku kojoj je zahtjev upućen da osigura pratnju tijekom prolaska njezinim državnim područjem.
2. Ugovorna stranka kojoj je zahtjev upućen će odobriti besplatnu tranzitnu vizu praćenoj osobi i osobama iz njezine pratnje.
3. Ukoliko državljaninu treće države ili osobi bez državljanstva koji podliježe postupku prihvata ne bude odobren ulazak na državno područje treće države, ili ukoliko, bez obzira na razloge, nastavak putovanja bude onemogućen, ugovorna stranka koja podnosi zahtjev će preuzeti na sebe potpunu odgovornost za tog državljanina treće države te će ga vratiti, bez odgode, na svoje državno područje.
4. Ukoliko postoje očite indikacije da osoba za koju je upućen zahtjev za tranzit može predstavljati prijetnju javnom redu, nacionalnoj sigurnosti ili zdravlju građana, i također ako se smatra da jamstva iz ovog članka nisu zadovoljavajuća, ugovorna stranka kojoj je zahtjev upućen zadržava svoje pravo da odbije takav zahtjev.

Članak 7. ROKOVI

1. Ugovorna stranka od koje se zahtijeva prihvata odgovorit će na njoj upućene zahtjeve za prihvata bez odgode, a u svakom slučaju unutar najviše dvadeset (20) dana od zaprimanja zahtjeva. Zahtjev za prihvata upućuje se nadležnim tijelima ugovorne stranke kojoj je zahtjev upućen. Svako odbijanje takvog zahtjeva će biti utemeljeno.
2. Ugovorna stranka od koje se zahtijeva prihvata preuzet će bez odgode osobe kojih je prihvata odobren, a u svakom slučaju ne kasnije od trideset (30) dana nakon datuma odobrenja. Taj se rok, na zahtjev ugovorne stranke koja zahtijeva prihvata, može i produžiti za vrijeme potrebno za rješavanje pravnih ili praktičnih zapreka.

Članak 8. ROK NAKON KOJEG PRESTAJE OBVEZA PRIHVATA

Zahtjev za prihvata iz članka 4. će biti podnesen ugovornoj stranci kojoj se zahtjev upućuje i to u roku od jedne (1) godine nakon što je ugovorna stranka koja upućuje zahtjev utvrdila nezakonit ulazak ili boravak državljanina treće države ili osobe bez državljanstva na svom državnom području, a ukoliko to ne uspije ispuniti, takav zahtjev više neće biti prihvatljiv.

Članak 9.
RAZMJENA I ZAŠTITA PODATAKA

1. Podaci o pojedinačnim slučajevima koji se moraju dati drugoj ugovornoj stranci za provedbu ovog Ugovora, mogu se isključivo odnositi na:
 - a) podatke o osobi određenoj za ponovni prihvata ili o osobi određenoj za tranzit i, kada je to potrebno, podatke o članovima obitelji takve osobe (ime, prezime, bilo koje ranije ime, nadimak, ili pseudonim, prezimena roditelja i imena roditelja, datum i mjesto rođenja, spol, sadašnje i ranije državljanstvo, najnovija adresa i ranija adresa ili adrese na državnom području ugovorne stranke kojoj je upućen zahtjev;
 - b) putovnicu, putnu ispravu, putni list ili neku drugu identifikacijsku ispravu (broj, datum izdavanja, tijelo koje je izdalo ispravu, mjesto izdavanja, rok valjanosti, itd.);
 - c) ostale podatke koji su potrebni za identifikaciju osobe koju treba ponovno prihvatiti u tranzitu;
 - d) dokaz temeljem kojih se može utvrditi ili valjano pretpostaviti državljanstvo;
 - e) dozvolu boravka i / ili vizu koju su izdala tijela ugovornih stranaka ili neke treće države;
 - f) plan putovanja, mjesta, karte i ostale putne aranžmane i dozvole boravka ili viza izdanih od jedne od ugovornih stranaka ili treće države, uključujući i opis, ako je moguće;
 - g) sve ostale podatke na zahtjev jedne od ugovornih stranaka, a koji se traže u cilju ispitivanja zahtjeva za prihvata sukladno ovom Ugovoru.
2. Svaka ugovorna stranka će poduzeti sljedeće:
 - a) koristiti sve podatke zaprimljene prema ovom Ugovoru samo u svrhu za koju su zatražene;
 - b) držati u tajnosti sve takve podatke prosljeđene ugovornoj stranci kojoj je podnesen zahtjev, te da ih neće otkriti trećoj stranci, osim kada je njihovo otkrivanje odobreno od strane ugovorne stranke koja upućuje zahtjev;
 - c) čuvati takve podatke od slučajnog gubitka, nedopuštenog pristupa, mijenjanja ili otkrivanja;
 - d) uništiti takve podatke sukladno uvjetima navedenim od strane ugovorne stranke koja podnosi zahtjev te, ukoliko nema takvih uvjeta, čim podaci više nisu potrebni u svrhu u koju su prosljeđeni.

Članak 10.
TROŠKOVI

1. Ugovorna stranka koja podnosi zahtjev će snositi sve troškove prijevoza osoba koje se prihvaćaju sukladno ovom Ugovoru, uključujući i troškove za njihove pratioce i to do državne granice ugovorne stranke kojoj je zahtjev upućen, osim u slučaju kad troškove snosi prijevoznik.
2. Ugovorna stranka koja podnosi zahtjev će također snositi sve troškove prijevoza koji proizlaze iz ispunjenja obaveze za ponovnim prihvatom sukladno članku 3. stavku 2.

3. Ugovorna stranka koja podnosi zahtjev će snositi sve troškove prijevoza osoba kojima je odobren tranzit sukladno ovom Ugovoru, što uključuje i njihove pratioce, i to do državne granice odredišne države, i ukoliko, bez obzira na razlog, nastavak putovanja više ne bude moguć, ona će također snositi troškove povratka tih osoba u svoju državu, osim u slučaju kad troškove snosi prijevoznik.

Članak 11. PROVEDBENE ODREDBE

1. U roku od trideset dana nakon stupanja na snagu ovog Ugovora, ugovorne stranke će diplomatskim putem obavijestiti jedna drugu o tijelima nadležnim za provedbu ovog Ugovora navodeći njihove adrese i druge podatke u svrhu lakše komunikacije. Ugovorne stranke će se također međusobno izvijestiti o eventualnim promjenama vezanima uz ta tijela.
2. Predstavnici nadležnih tijela će se sastajati po potrebi kako bi analizirali modalitete primjene ovog Ugovora te dogovorili o praktičnim pojedinostima potrebnim za njegovu provedbu.
3. Nadležna tijela će donijeti i druge odluke potrebne za provedbu Ugovora, primjerice o:
 - podacima, dokumentima, dokazima i mjerama koje su potrebne za prihvatanje te za provedbu tranzita;
 - određivanju graničnih prijelaza i utvrđivanju datuma za prihvatanje;
 - uvjetima za tranzitni prijevoz državljanina trećih država pod pratnjom nadležnih tijela;
 - dokaze na temelju kojih je moguće dokazati ili pretpostaviti da je državljanin treće države došao izravno s državnog područja jedne ugovorne stranke na državno područje druge ugovorne stranke;
 - oblik i sadržaj zahtjeva za prihvatanje, oblik pojedinačnog fiche-a s osobnim podacima, dosjeima osoba koje podliježu postupku prihvatanja, radni jezik, itd.

Članak 12. ZAVRŠNE ODREDBE

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu trideset (30) dana od dana primitka posljednje pisane obavijesti, diplomatskim putem, da su ispunjeni svi uvjeti predviđeni unutarnjim zakonodavstvom ugovornih stranaka za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Svaka ugovorna stranka može, u cijelosti ili djelomice, privremeno suspendirati primjenu ovoga Ugovora, uz iznimku članka 3. ovoga Ugovora, iz razloga zaštite nacionalne sigurnosti, javnog poretka ili zdravlja građana, pisanom obaviješću upućenom drugoj ugovornoj stranci diplomatskim putem. O suspenziji će, bez odgode, biti obaviještena druga ugovorna stranka diplomatskim putem, a suspenzija proizvodi pravni učinak s datumom navedenim u obavijesti. Ugovor ponovno stupa na snagu kad druga ugovorna stranka bude obaviještena od strane ugovorne stranke koja podnosi zahtjev, o tome da više ne postoje razlozi za suspenziju.
3. Svaka ugovorna stranka može, u bilo koje vrijeme, a u skladu sa zakonskim odredbama iz njezinog unutarnjeg zakonodavstva, predložiti izmjene ili dopune ovog Ugovora. Nakon

što se ugovorne stranke slože s takvim prijedlogom i nakon što potpišu dokumente, izmjene ili dopune će stupiti na snagu sukladno stavku 2. ovog članka.

4. Ovaj se Ugovor sklapa na neodređeno vrijeme. Svaka ugovorna stranka može u svako doba otkazati ovaj Ugovor pisanom obaviješću upućenom drugoj ugovornoj stranci diplomatskim putem. Otkaz proizvodi pravni učinak prvog dana drugog mjeseca koji slijedi mjesec u kojem je druga ugovorna stranka primila obavijest o otkazu.
5. Ovaj Ugovor se odnosi na sve osobe koje borave na državnom području ugovornih stranaka u vrijeme stupanja na snagu ovog Ugovora ili nakon toga.

Sastavljeno u Zagrebu dana 24. siječnja 2005. godine u dva izvornika, svaki na hrvatskom, norveškom i engleskom jeziku te su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlike u tumačenju, engleski tekst je mjerodavan.

Za Vladu Republike Hrvatske:

Marijan Mlinarić, dr. med.,
ministar unutarnjih poslova

Za Vladu Kraljevine Norveške:

Knut Tøraasen
Veleposlanik Kraljevine Norveške
u Republici Hrvatskoj

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za unutarnje poslove.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona, Ugovor iz članka 1. ovog Zakona, nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora ("Narodne novine", broj 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje predmetni Ugovor, sukladno članku 139. st.1. Ustava Republike Hrvatske (“Narodne novine”, broj 41/01.), te članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (“Narodne novine”, broj 28/96.), na temelju kojih odredaba Hrvatski sabor potvrđuje međunarodne ugovore vojne i političke naravi, a riječ je o ugovoru čije je izvršenje od bitnog utjecaja za sigurnost Republike Hrvatske.

U članku 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit, sadržan je tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

U članku 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetnog Ugovora utvrđuje se da je središnje tijelo državne uprave nadležno za unutarnje poslove - nadležno za provođenje predmetnog Zakona.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetnog Ugovora utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Kraljevine Norveške o predaji i prihvatu osoba kojih je ulazak i/ili boravak nezakonit predmetni Ugovor nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju predmetnog Ugovora propisano je da Zakon o potvrđivanju stupa na snagu osmoga dana od dana objave u “Narodnim novinama”.